

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie skazanej **M. K.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 21 lutego 2013 r.,

zażalenia złożonego przez skazaną,

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 20 grudnia 2012 r.,

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku M. K. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 31 stycznia 2012 r. albowiem wniosek ten nie odpowiadał warunkom formalnym, gdyż został sporządzony własnoręcznie przez skazaną.

Zarządzenie to zaskarżyła skazana.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak słusznie wskazano w zaskarżonym zarządzeniu, zgodnie z treścią art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, który nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata, a w niniejszej sprawie obowiązek ten nie został spełniony. Należy zauważyć, że skazanej wyznaczono obrońcę z urzędu, która po zbadaniu akt, zgodnie z treścią art. 84 § 3 k.p.k., poinformowała Sąd, że nie stwierdziła podstaw do wniesienia wniosku o

wznowienie postępowania (k. 18-21). Z treści tej opinii jednoznacznie wynika, że obrońca wyznaczona z urzędu w sposób właściwy dokonała analizy wniosku skazanej o wznowienie postępowania w oparciu o akta sprawy oraz przeprowadzoną rozmowę ze skazaną M. K.

W związku z powyższym, skoro skazana po wezwaniu do uzupełnienia braku formalnego swojego wniosku, a więc złożenia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata z wyboru, braku tego nie uzupełniła, słusznie zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia sporządzonego osobiście przez nią wniosku.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.